

Nr 492

Av herr **Dickson m. fl.**, om viss ändring av bestämmelserna i statens allmänna pensionsreglemente avseende pension till efterlevande maka.

Vid åtskilliga tillfällen har riksdagen haft att ta ställning till förslag syftande till en ändring i gällande bestämmelser i statens allmänna pensionsreglemente om att efterlevande maka till ordinarie befattningshavare icke äger rätt till familjepension och familjelivränta därest äktenskapet ingåtts senare än den dag befattningshavaren fyllt 60 år. Framställningarna har, bortsett från att någon mindre uppmjukning skett, hittills ej varit så utformade att de kunnat vinna riksdagens bifall.

De skäl, som må föreligga för den negativa inställningen till önskemål som i sig själva principiellt har så mycket som talar för sig, har icke klart redovisats men förefaller att bottna i en måhända befogad fruktan för missbruk på så sätt, att en önskan att skaffa sig pensionsrätt skulle ligga till grund för äktenskaps ingående, vilket förvisso icke kan anses vara ett acceptabelt motiv.

För att gardera sig i detta avseende kan man emellertid införa bestämmelser som praktiskt taget eliminerar lockelsen till spekulationer av nämnd karaktär.

En enkel lösning synes vara att stipulera att pensionsrätt skall inträda först sedan ett äktenskap av här avsett slag haft en varaktighet av 10, 12 eller 15 år.

Med stöd av vad sålunda anförts hemställes,

att riksdagen måtte besluta sådan ändring i statens allmänna pensionsreglemente att bestämmelser infördes syftande till att efterlevande maka till ordinarie befattningshavare må givas rätt till familjepension, därest äktenskapet, ehuru det ingåtts efter det att befattningshavaren fyllt 60 år, haft en varaktighet av 15 år, eller det lägre antal år som vederbörande utskott må finna lämpligt.

Stockholm den 27 januari 1960

James I. A. Dickson

Viola Sandell

Märta Boman

Aug. Spångberg